

Mevlananın Toprağıyım Ben

– Uđur Demiröz · 26 Temmuz 2009

Mevlana/nın toprağıyım ben
Ayağının tozu
Üzerime düşen alnının teriyim ben
Şeb-i Aruz/larının şahidi
Bana dönen elinin selamı/yım ben

Vecd ile geldi yar/i ile bana
Döndü vücüdümde yarım Allah diye diye
Kanatlarını gördüm semada
Üzerimde
Aşk vardı
Sevda vardı
Ruh vardı
Ama beden yok idi
Hissettiđim sade bir gölge

Kuru bir toprak idim
Sözlerin yaşam filizlerim
Açtı yeşerdi bedenimde
Ben canlı bir toprağım artık
İçimde onun ruhu saklı
Hak aşıklarının dergahıyım ben
Gönül erlerine selam olsun

Toprađıma su ne gerek
Güneş, tohum ne gerek
Aşk sulamakta bedenimi
Bana başka cennet ne gerek

Sevgide güneş gibi ol,

dostluk ve kardeşlikte
akarsu gibi ol,

hataları örtmede gece gibi ol,

tevazuda toprak gibi ol,

öfkede ölü gibi ol,

her ne olursan ol,

ya olduđun gibi görün,

ya görüdüđün gibi ol

(MEVLANA)